

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

4. Licentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

Licentia.

1 Licentia fictè data à parochò ad assistendū matrimonio, vel ad administrandū quodcumque aliud sacramentum, sufficit, ut valeat, dum fictio ignoratur, *lib. 3. disp. 22. nu. 64.*

2 Licentia data à parochò contra Episcopi, aut Synodi prohibitionem, ad assistendum matrimonio, prodest. Idē si ipsemet parochus intersit contra talem prohibitionem. Nisi Episcopus, vel constitutio Synodalis addat decretum irritans aliter gesta, *l. 3. disp. 32. n. 2.*

3 Licentia concessa sacerdoti, ut assistat matrimonio, dummodo sponsis præcipiat, ne cōsummet matrimonium ante denuntiationes, si ille assistat, id non mouendo, validū est matrimonium. Idem dicendum est, si dicat, dummodo præmittantur denuntiationes, vel spōsi impedimentum careant, & ille, istis omissis, intersit. Secus dicendum, si dicat, si per solertem indaginem inueneris, non esse impedimentum inter eos, ea informatione non præmissa, *lib. 3. disp. 33. per totam.*

4 Licentia requisita ad valorem matrimonij, requiritur expressa præcedens, & in dubio, an præcedat, talis præsumitur, *lib. 3. disp. 35. nu. 16. 18. & 19.*

5 Licentia est duplex, quædam est tacita, seu rati habitio de futuro; alia de presenti, & de præterito. Expressa non est rati, quâdo specie exprimitur, sed etiam quando comprehenditur sub generali verborum significatione.

N. 4

Idem

Idem dicendum de speciali, *lib. 3. disp. 35. num. 1. & 2.*

6 Non requiritur licentia specialis ad matrimonium, sed sufficit generalis ad exercendum in sua parochia, quæ ad curam animarum pertinent, v. g. quòd saltem sub verbis generalibus licentiæ comprehendatur matrimonium. Et non exigitur esse in scriptis. Non sufficit tamen licentia administrandi omnia sacramenta, vel alios actus particulares digniores, præsertim quando parochus præsens eam concederet, & non est coniectura. Secus, quãdo parochus reliquit substitutum, quamvis solum dicat, vt administret sacramenta vice ipsius, licet Constitutio Synodalis, vel Episcopus interdixisset delegare parochi. Non tamẽ sufficit licentia ex ratihabitione de futuro. Secus dicendum de licentia ex ratihabitione de præfenti, vel de præterito. Quod intellige tantum pro illo actu, & non simpliciter, *lib. 3. disp. 35. num. 6. vsque ad 22.*

7 Dicenti habere licentiam, vt alienus sacerdos assistat matrimonio, non est credendum, nisi sit persona fide digna. Idem dicendum de dicente, se habere dispensationem, ne præmittantur dispensationes; & vt alienus sacerdos benedicat nuptias. Et si opponatur alieno sacerdoti, absque legitima licentia interfuisse matrimonio, à tertio, ipsi incumbit onus probandi. Si vero à proprio parochi, transfertur onus probandi in alienum sacerdotem, & ipsos